

Arrest

nr. 297 191 van 17 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Urhobo etnie en de Pinstergemeenschap, en op (x.x.) 1979 geboren te Warri, Delta State, Nigeria. U was woonachtig te Effun (Warri). U ging naar school tot GS3 en deed vervolgens een stageopleiding (vier jaar) tot hersteller van koelkasten en airconditioning.

Na uw opleiding, had u echter niet voldoende financiële middelen om een eigen zaak te openen. U vroeg aan verscheidene vrienden om hulp, een lening, maar niemand leek u te kunnen helpen. In 2006, sprak u uw jeugdvriend John, die financieel goed af was, aan voor een lening. Hij antwoordde dat hij u geen geld zou lenen, maar wel zou tonen hoe u geld kon verdienen. Hij bracht u daarop naar een samenkomst van de 'Niger Delta People Volantaring Force.' U diende toe te treden tot deze groep, waar hij u initieel niets over had verteld, en deel te nemen aan de 'bunkering'-operaties, namelijk het stelen van olie uit pijpleiding en verkopen. U wou echter niet toetreden. Immers, u was op de hoogte van de situatie in Warri: de groep werd gezocht door politie en leger. Bovendien was het ook zeer gevaarlijk. De groep vertelde u hierop over hun 'charm', die u zou beschermen zolang u de regels van de voodoo respecteerde. U werd verplicht om toe te treden. In juni 2006, ging u tweemaal mee bunkeren: een eerste maal in Isheem (Port Harcourt), wat succesvol was en waarvoor u 150 000 Naira kreeg, en een tweede maal in Ogoni (Port Harcourt), wat niet succesvol was, omdat de soldaten de pijlpijn verdedigden. U beseftte hierdoor (opnieuw) hoe gevaarlijk deze activiteiten waren – er was ook een lid gewond geraakt – en weigerde om nog mee te doen. Toen ze u opnieuw uitnodigden, verzoon u steeds excuses. Uiteindelijk heeft u gesteld dat u niet meer wou deelnemen, dat deze 150 000 Naira voldoende was om uw eigen zaak te beginnen, dat het te gevaarlijk was en dat de voodoo niet werkte. John antwoordde echter dat u niet kon stoppen, dat ze u zouden vermoorden. Ze begonnen u te zoeken.

In juli 2006, werd u gearresteerd, wat de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Warri naar Ugep, Cross River State. De politie stelde dat u was gearresteerd, omdat u zich bevond op een plaats waar u niet mocht zijn, maar u vermoedt dat de groep mogelijks achter deze arrestatie zat. Na drie dagen, kon u ontsnappen uit de gevangenis en vluchtte naar Cross River State. Gedurende uw onderduikingsperiode, werd u door een vriend op de hoogte gebracht dat er was ingebroken in uw woning in Warri door de groep.

In mei 2007, verlieten u en uw toenmalige vriendin Hadike Nigeria. U reisde via Libië naar Italië, waar u aankwam in september 2007. U kreeg een verblijfsdocument om humanitaire redenen. U raakte achter betrokken bij een misdrijf en werd in 2012 tot een gevangenisstraf van drie jaar veroordeeld. U werd in 2014, na twee jaar en drie maanden, vrijgelaten, maar kreeg vervolgens uw verblijfsdocument niet terug. U spande hiervoor een procedure aan – gedurende deze procedure kreeg u een tijdelijke verblijfskaart van zes maanden dat u steeds diende te vernieuwen – maar in 2020 werd uw verblijfsverzoek definitief afgewezen. Op 18 december 2020, verliet u Italië en kwam naar België, waar u op 20 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) uw Italiaanse identiteitskaart (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de 'NDPVF Niger Delta People Volantaring Force' te vrezen naar aanleiding van uw uittrede uit de groep en door 'IPOB' – aangezien een deel van de groep NDPVF overliep naar deze groep. Daarnaast, stelt u ook niet te kunnen terugkeren naar Nigeria, omdat u hier een leven heeft en daar niet meer zal kunnen herbeginnen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21/02/2023, hierna NPO, p. 20-31).

Het CGVS hecht echter noch geloof aan uw betrokkenheid bij 'NDPVF – Niger Delta People Volantaring Force', noch aan de specifiek aangehaalde vervolgingsfeiten. Deze conclusie is enerzijds gesteund op de vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen – zowel tussen DVZ als het CGVS, als bij het CGVS onderling – en anderzijds op uw gebrekkige kennis van de groep en het

breder Niger Delta conflict. Een toekomstige vrees voor deze groep is bijgevolg dan ook geheel ongelooftwaardig.

Bij DVZ, verklaarde u te vrezen voor uw leven, omdat: "wanneer ik de groep die pijpleidingen vernielde verliet, vertelde ik de politie dat die groep van mensen aan voodoo (ik kan de voodoo gedetailleerd beschrijven) deden. De voodoo deden zij om zichzelf te beschermen. Deze groep werd EMENEM genoemd. Toen ze hoorden wat ik aan de politie had gezegd, wilden ze mij vermoorden." (CGVS Vragenlijst d.d. 09/02/2021, hierna CGVS-V, p. 2).

Ten eerste, verklaarde u bij DVZ dat de groep 'EMENEM' heette (CGVS-V, p. 2). Doch, haalt u op het CGVS plotseling een **geheel andere groepsnaam** aan. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw eerdere DVZ interviews, antwoordt u: "het was heel goed, maar ik herinner me dat de interviewer geen goed Engels sprak. Ik vond het moeilijk communiceren. Ik weet niet of ik hem goed begrepen heb. U versta ik heel goed. U spreekt goed Engels. Ik denk dat ik me hier goed zal kunnen uitdrukken." De Protection Officer vraagt u hierop of de interviewer het interviewtranscript aan u heeft voorgelezen na het interview, waarop u bevestigend antwoordt, maar dat u hem niet goed verstond. U verklaart dat er een 'spellingsfout' is gebeurd: "ik zei hem dat ik lid was van Niger Delta People Voluntaring Force, NDPVF, maar op het papier stond er een andere afkorting/term." Gevraagd door de Protection Officer of u deze foutieve naam niet heeft opgemerkt bij het voorlezen, antwoordt u ontkennend, dat u niet zo goed had opgelet. (NPO, p. 3-4). Er dient opgemerkt te worden dat er een behoorlijk groot verschil is tussen 'EMENEM' en 'Niger Delta People Voluntaring Force, NDPVF', wat schriftelijk noch fonetisch op elkaar lijkt. Er rijst dan ook een sterk vermoeden dat u post-factum uw verklaringen probeert aan te passen, wat de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap reeds bij voorbaat sterk op de helling plaatst. Bovendien, geeft u (op het CGVS) **nog steeds een foutieve naam** op. U spreekt immers herhaaldelijk van de Niger Delta People Voluntaring Force, en schrijft dit ook zo op (NPO, p. 7, 23, 31; zie 'Notities VZ NPO' in het administratief dossier). De correcte naam van de groep is echter: Niger Delta People's Volunteer Force. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u weldegelijk op deze groep doelt aangezien u zowel de afkorting 'NDPVF' gebruikt als vermeldt dat Asari Dokubo de leider is (NPO, p. 20, 23), die de leider is van 'NDPVF – Niger Delta People's Volunteer Force' (zie blauwe map van het administratief dossier).

Ten tweede, kijken ook uw verklaringen voor het CGVS betreffende de **specifieke vervolgingsfeiten geheel af** van bovenstaande DVZ-verklaringen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud, haalt u immers enkel aan dat u de groep had verlaten en dat zij u hierdoor zagen als een probleem en begonnen vervolgen. U haalt wel de beschermingsvoodoo en een arrestatie en detentie aan (waarvan u uitdrukkelijk verklaart dat dit het enige contact was met de politie dat u heeft gehad), doch in een geheel andere context dan bij DVZ. De Protection Officer vraagt u tweemaal uitdrukkelijk of er nog andere gebeurtenissen zijn die u wenst toe te voegen, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 24, 27-30). Volledigheidshalve, verwijst het CGVS naar uw verklaring waarin u uitdrukkelijk stelt dat de 'spellingfout' van de groepsnaam de enige fout was in uw DVZ-interview en dat u daar in het kort uw problemen heeft kunnen uitleggen (NPO, p. 3-4).

Ten derde, zoals hierboven reeds werd vermeld, haalde u zowel voor DVZ als voor het CGVS een detentie aan. Echter, opnieuw blijken er fundamentele verschillen aanwezig. Bij DVZ, verklaarde u drie tot vier dagen in detentie te hebben gezeten voor "het vernielen van pijpleidingen" (CGVS-V, p. 1). In tegenstelling op het persoonlijk onderhoud, verklaart u te zijn gearresteerd, omdat u wandelde in een overheidsresidentiezone. Na drie dagen kon u ontsnappen met een aantal andere gevangenen. Ondanks dat ze u weldegelijk een reden voor arrestatie hebben gegeven, stelt u vervolgens: "ik weet niet het motief voor mijn arrestatie. Ik was toen heel bang. Ik weet niet of het die militiegroep was. Ik weet het niet." Later, nogmaals uitdrukkelijk door de Protection Officer gevraagd of deze arrestatie was verbonden met de militantengroep, stelt u opnieuw dat u het niet weet (NPO, p. 29-30). Enerzijds dient er opgemerkt te worden dat **uw reden van arrestatie en detentie compleet verschillend is** voor DVZ en CGVS, en anderzijds blijkt ook uw verklaring dat deze arrestatie was opgedragen door de militantengroep – de arrestatie vormde zelfs de reden dat u Warri verliet (NPO, p. 29) – volledig **berust op een vermoeden** van uw kant, aangezien u geen concrete aanwijzingen hiervoor heeft en vervolgens zelf stelt dat u het eigenlijk niet weet.

De vaststelling dat zowel uw vervolger als de vervolgingsfeiten voor het CGVS geheel afwijken van uw eerdere verklaringen voor DVZ, maakt dat er op dit punt al geen geloof meer gehecht kan worden aan dit luik van uw verzoek om internationale bescherming.

Deze conclusie wordt enkel versterkt door de vaststelling dat er ook in uw verklaringen voor het CGVS verscheidene essentiële tegenstrijdigheden kunnen opgemerkt worden.

Zo klopt de tijdlijn van uw vervolgingsfeiten en daaropvolgend vertrek uit Nigeria niet. U verklaart ergens in april, mei of juni – zie tegenstrijdigheid, infra – te zijn toegetreden tot de militantengroep (NPO, p. 7, 20, 22). In juni 2016, nam u deel aan twee bunkering-operaties (NPO, p. 22) en vertelde vervolgens aan John dat u niet meer wenste deel te nemen – overigens, verwijst u hierbij eerst naar een fysieke ontmoeting ('hij kwam naar mij') om later te verwijzen naar een telefonische ontmoeting ('ik belde hem niet meer') (NPO, p. 23-24, 27-28) – waardoor u een probleem werd voor de groep. In juli 2006, besloot u om naar Cross River State te gaan, omdat de groep u zocht (NPO, p. 24, 30). U verbleef hier anderhalve maand – dus ongeveer tot september 2006 – en verliet vervolgens Nigeria (NPO, p. 26-27, 31). Nochtans, had u eerder verklaard dat u Nigeria verliet in mei 2007 (NPO, p. 21), bijna één jaar later dus. Volledigheidshalve, merkt het CGVS nog op dat u aanvankelijk werd gevraagd naar waar u woonde voor uw vertrek uit Nigeria, waarop u antwoordde 'Warri', dat u nooit op andere plaatsen – zoals dus Cross River State – heeft gewoond (NPO, p. 5, 7).

Daarnaast bevatten uw verklaringen omtrent **uw eerste ontmoeting, de samenkomst, met NDPVF een aantal essentiële tegenstrijdigheden.** Aanvankelijk verklaart u dat tijdens uw initieel gesprek met John, waarin u hem om een lening vroeg en hij antwoordde dat hij u zou helpen, dat u drie dagen later diende terug te komen. Vervolgens heeft hij u meegenomen naar de NDPVF-samenkomst (NPO, p. 7). Later verklaart u echter tegenstrijdig dat u reeds de volgende dag na het gesprek diende terug te komen (NPO, p. 20). Ook over wanneer deze samenkomst juist was, zijn uw verklaringen tegenstrijdig: waar u eerst stelt dat deze ontmoeting (en toetreding) plaatsvond tussen 2005 en 2006, na een vraag om concretisering, antwoordt u juni 2006 (NPO, p. 7), verklaart u vervolgens dan weer dat het april of mei 2006 was (NPO, p. 20, 22). Bovendien, stelt u dat u op deze ontmoeting moest toetreden tot de groep, "omdat ik hun gezichten had gezien. Ik kon hen ontmaskeren/verraden (...) ik had hun gezichten gezien. Mijn leven was in gevaar. Ik kon hen verraden. Ze konden me alleen vrijlaten als ik me aansloot" (NPO, p. 21). Doch, verklaart u later dan weer dat de leden zelfs tijdens de meetings hun gezicht bedekten, dat u hierdoor enkel uw jeugdvriend John kent, dat ze allemaal een bivakmuts droegen waarbij enkel hun ogen zichtbaar waren (NPO, p. 35).

Volledigheidshalve, merkt het CGVS op dat de **inbraak in uw woning in Warri, die u toeschrijft aan NDPVF, opnieuw rust op uw veronderstelling** – net zoals uw arrestatie – waarvoor u geen concrete elementen of aanwijzingen aanbrengt. U verklaart over deze inbraak: "mensen in de buurt dachten dat het een overval was, maar hij wist wel beter. Toen hij daar was, zag hij dat ze het raam gebroken hadden en binnen waren geweest. Ze hadden gezien dat ik er niet was. Mijn vriend zei me dat het niet veilig was." Gevraagd naar aanwijzingen dat het daadwerkelijk de militantengroep was, antwoordt u naar John te hebben gebeld en dat hij u had gezegd dat u met uw keven aan het spelen was en diende terug te komen naar de groep (NPO, p. 24-26, 28). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat John u expliciet heeft gezegd dat de militantengroep achter deze inbraak zat. Bovendien, verschilt bovenstaand geschetst gesprek niet echt van uw eerder gesprek – voor de inbraak – met John (NPO, p. 27-28). Daarnaast, is het niet ondenkbaar dat uw woning – waar kostbare spullen binnen staan (e.g. airconditioning, koelkast, enz.), het doelwit wordt van een inbraak gedurende een periode dat er niemand meer woont.

Tot slot, blijkt ook uw kennis van de Niger Delta People's Volunteer Force en het Niger Delta conflict ontoereikend. Het CGVS is er zich van bewust dat u slechts kortstondig betrokken was, doch betreft het hier essentiële elementen waarvan u niet op de hoogte blijkt. Daarnaast blijken uw verklaringen ook tegenstrijdig met de objectieve landeninformatie.

Vooreerst, stelt de beschikbare landeninformatie stelt dat NDPVF actief was tussen 2003 en 2005, onder leiding van Asari Dokubo. Zijn groep was in deze periode betrokken bij zware gevechten om de controle over de opbrengsten van de olie-industrie in de Niger Delta regio met een rivaliserende militie onder leiding van Ateke Tom, namelijk het NDV (Niger Delta Vigilante). Dokubo werd in 2005 gearresteerd en in juni 2007 vrijgelaten na twintig maanden in de gevangenis. In de nasleep van zijn arrestatie ontstond de 'Movement for the Emancipation of the Niger Delta' (MEND), die voor een deel gevormd was uit voormalige NDPVF-leden, en verantwoordelijk was voor een groot deel van het geweld in de Niger Delta tussen 2006 en 2009. Dokubo zat echter in de gevangenis tijdens het ontstaan van MEND, en verloor een deel van zijn invloed in de regio door zijn kritiek op de bewering. In 2009 kregen veel ex-militieiders, waaronder Dokubo, van de overheid zeer lucratieve beveiligingsopdrachten (van pijplijnen) in het kader van een amnestieprogramma, bedoeld om het conflict in de Niger Delta onder controle te krijgen. (Zie informatie beschikbaar in de blauwe map van het administratief dossier.)

Het is dan ook opmerkelijk dat u uw betrokkenheid bij de NDPVF, hoe kort deze ook zou geweest zijn, situeert in 2006 (NPO, p. 7, 20, 22, 28-29), weliswaar nadat u eerder ook 2005 noemde (zie supra). Verder stelt u, gevraagd naar andere groepen die bunkerden, dat er slechts één naam was toen u daar was en enkel NDPVF te kennen (NPO, p. 34). Daar u verklaarde in 2007 vertrokken te zijn uit Nigeria (NPO, p. 12), zou verwacht worden dat u minstens de naam NDV zou kunnen noemen, met wie de NDPVF een notoire strijd voerde, en van de MEND, de beweging die sinds 2006 actief was, nadat de NDPVF uiteen viel met de arrestatie van Dokubo in 2005. Er kan niet worden ingezien dat iemand die werkelijk vervolging vreest in verband met een militie die in de periode 2005 – 2006 bunkerde in de Niger Delta, deze drie bewegingen desgevraagd niet spontaan kan noemen, daar ze onlosmakelijk met elkaar verbonden, doch duidelijk verschillend (rivalen, dan wel opvolger) zijn.

Van iemand met een ernstige vrees voor vervolging of ernstige schade, kan verwacht worden dat deze zich informeert over de groep die hij verantwoordelijk acht voor die vrees en over de algemene situatie met betrekking tot de strijd van deze groep (en zijn rivalen) in de periode dat de vrees ontstaan is. Zelfs indien u op het moment van de feiten niet op de hoogte was, zou men verwachten dat u zich informeert alvorens uw land te verlaten, minstens vooraleer internationale bescherming te vragen. Uw beperkte kennis over de NDPVF, NDV en MEND, in combinatie met de timing van de beweerdde feiten, maakt dat er geen enkel geloof meer kan gehecht worden aan uw bewering ooit gedwongen te zijn geweest tot bunkering in 2005, dan wel 2006, naargelang uw verklaringen. Bijgevolg kan er ook niet ingezien worden waarom u vervolgd zou worden door IPOB, een beweging die volgens u deels uit NDPVF leden zou bestaan en waar u in 2016 over begon te horen (NPO, p. 35), lang nadat u uit Nigeria vertrokken was.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw tegenstrijdige verklaringen zowel tussen DVZ en het CGVS als tussen het CGVS onderling als tussen het CGVS en objectieve landeninformatie, alsook uw ontoereikende kennis omtrent NDPVF en het Niger Delta conflict, maakt dat er geen geloof wordt gehecht aan uw betrokkenheid bij NDPVF, bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan een eventuele hiermee verbonden vrees.

Betreffende de door u aangehaalde reden dat u niet kan terugkeren naar Nigeria, omdat u denkt dat u **"niet helemaal opnieuw kan beginnen."** Gevraagd door de Protection Officer wat u hiermee juist bedoelt, antwoordt u: "ik wil niet opnieuw beginnen. Als je als man op zoek gaat naar groenere oorden en terugkeert zonder iets opgebouwd te hebben.... Als ik terugga, nadat ik daar twintig jaar niet ben geweest, dan zal ik helemaal opnieuw moeten beginnen. Dat alleen al, zal me een depressie geven. Zelfs als de NDPVF me niet komt opzoeken, zal mijn leven waardeloos zijn. Dat is het. Enerzijds is NDPVF een gevaar, en anderzijds is het mijn eigen mentaal welzijn ('sanity') dat niet oké zal zijn als ik helemaal opnieuw moet beginnen. Ik ging niet naar school. Hoe moet ik opnieuw beginnen? Wat zal mijn leven zijn? Ik wil mijn verleden niet herleven. Ik kijk naar de toekomst" (NPO, p. 31-32). Er dient te worden vastgesteld dat deze aangehaalde redenen een motief van **louter persoonlijke en socio-economische aard** zijn, die als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van **willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes,

bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.** U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Italiaanse identiteitskaart voor, dewelke uw verklaringen omtrent uw identiteit en verblijf in Italië ondersteunen, wat niet meteen ter discussie stond.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 2 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het enige middel van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing strijdig acht met "het vereiste van toereikende motivering van formele handelingen van de administratieve autoriteiten, gelet op de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag van Genève, de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1 en 62 van de wet van 15.12.80 en de kennelijk onjuiste beoordeling".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van

de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de ‘NDPVF Niger Delta People Voluntaring Force’ te vrezen naar aanleiding van uw uittrede uit de groep en door ‘IPOB’ – aangezien een deel van de groep NDPVF overliep naar deze groep. Daarnaast, stelt u ook niet te kunnen terugkeren naar Nigeria, omdat u hier een leven heeft en daar niet meer zal kunnen herbeginnen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 21/02/2023, hierna NPO, p. 20-31).

Het CGVS hecht echter noch geloof aan uw betrokkenheid bij ‘NDPVF – Niger Delta People Voluntaring Force’, noch aan de specifiek aangehaalde vervolgingsfeiten. Deze conclusie is enerzijds gesteund op de vele tegenstrijdigheden in uw verklaringen – zowel tussen DVZ als het CGVS, als bij het CGVS onderling – en anderzijds op uw gebrekkige kennis van de groep en het bredere Niger Delta conflict. Een toekomstige vrees voor deze groep is bijgevolg dan ook geheel ongelooftwaardig.

Bij DVZ, verklaarde u te vrezen voor uw leven, omdat: “wanneer ik de groep die pijpleidingen vernielde verliet, vertelde ik de politie dat die groep van mensen aan voodoo (ik kan de voodoo gedetailleerd beschrijven) deden. De voodoo deden zij om zichzelf te beschermen. Deze groep werd EMENEM genoemd. Toen ze hoorden wat ik aan de politie had gezegd, wilden ze mij vermoorden.” (CGVS Vragenlijst d.d. 09/02/2021, hierna CGVS-V, p. 2).

Ten eerste, verklaarde u bij DVZ dat de groep ‘EMENEM’ heette (CGVS-V, p. 2). Doch, haalt u op het CGVS plotseling een **geheel andere groepsnaam** aan. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw eerdere DVZ interviews, antwoordt u: “het was heel goed, maar ik herinner me dat de interviewer geen goed Engels sprak. Ik vond het moeilijk communiceren. Ik weet niet of ik hem goed begrepen heb. U versta ik heel goed. U spreekt goed Engels. Ik denk dat ik me hier goed zal kunnen uitdrukken.” De Protection Officer vraagt u hierop of de interviewer het interviewtranscript aan u heeft voorgelezen na het interview, waarop u bevestigend antwoordt, maar dat u hem niet goed verstond. U verklaart dat er een ‘spellingsfout’ is gebeurd: “ik zei hem dat ik lid was van Niger Delta People Voluntaring Force, NDPVF, maar op het papier stond er een andere afkorting/term.” Gevraagd door de Protection Officer of u deze foutieve naam niet heeft opgemerkt bij het voorlezen, antwoordt u ontkennend, dat u niet zo goed had opgelet. (NPO, p. 3-4). Er dient opgemerkt te worden dat er een behoorlijk groot verschil is tussen ‘EMENEM’ en ‘Niger Delta People Voluntaring Force, NDPVF’, wat schriftelijk noch fonetisch op elkaar lijkt. Er rijst dan ook een sterk vermoeden dat u post-factum uw verklaringen probeert aan te passen, wat de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap reeds bij voorbaat sterk op de helling plaatst. Bovendien, geeft u (op het CGVS) **nog steeds een foutieve naam** op. U spreekt immers herhaaldelijk van de Niger Delta People Voluntaring Force, en schrijft dit ook zo op (NPO, p. 7, 23, 31; zie ‘Notities VZ NPO’ in het administratief dossier). De correcte naam van de groep is echter: Niger Delta People’s Volunteer Force. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u weldegelijk op deze groep doelt aangezien u zowel de afkorting ‘NDPVF’ gebruikt als vermeldt dat Asari Dokubo de leider is (NPO, p. 20, 23), die de leider is van ‘NDPVF – Niger Delta People’s Volunteer Force’ (zie blauwe map van het administratief dossier).

Ten tweede, kijken ook uw verklaringen voor het CGVS betreffende de **specifieke vervolgingsfeiten geheel af** van bovenstaande DVZ-verklaringen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud, haalt u immers enkel aan dat u de groep had verlaten en dat zij u hierdoor zagen als een probleem en begonnen vervolgen. U haalt wel de beschermingsvoodoo en een arrestatie en detentie aan (waarvan u uitdrukkelijk verklaart dat dit het enige contact was met de politie dat u heeft gehad), doch in een geheel andere context dan bij DVZ. De Protection Officer vraagt u tweemaal uitdrukkelijk of er nog andere gebeurtenissen zijn die u wenst toe te voegen, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 24, 27-30). Volledigheidshalve, verwijst het CGVS naar uw verklaring waarin u uitdrukkelijk stelt dat de ‘spellingfout’ van de groepsnaam de enige

fout was in uw DVZ-interview en dat u daar in het kort uw problemen heeft kunnen uitleggen (NPO, p. 3-4).

Ten derde, zoals hierboven reeds werd vermeld, haalde u zowel voor DVZ als voor het CGVS een detentie aan. Echter, opnieuw blijken er fundamentele verschillen aanwezig. Bij DVZ, verklaarde u drie tot vier dagen in detentie te hebben gezeten voor "het vernielen van pijpleidingen" (CGVS-V, p. 1). In tegenstelling op het persoonlijk onderhoud, verklaart u te zijn gearresteerd, omdat u wandelde in een overheidsresidentiezone. Na drie dagen kon u ontsnappen met een aantal andere gevangenen. Ondanks dat ze u weldegelijk een reden voor arrestatie hebben gegeven, stelt u vervolgens: "ik weet niet het motief voor mijn arrestatie. Ik was toen heel bang. Ik weet niet of het die militiegroep was. Ik weet het niet." Later, nogmaals uitdrukkelijk door de Protection Officer gevraagd of deze arrestatie was verbonden met de militantengroep, stelt u opnieuw dat u het niet weet (NPO, p. 29-30). Enerzijds dient er opgemerkt te worden dat **uw reden van arrestatie en detentie compleet verschillend is** voor DVZ en CGVS, en anderzijds blijkt ook uw verklaring dat deze arrestatie was opgedragen door de militantengroep – de arrestatie vormde zelfs de reden dat u Warri verliet (NPO, p. 29) – volledig **berust op een vermoeden** van uw kant, aangezien u geen concrete aanwijzingen hiervoor heeft en vervolgens zelf stelt dat u het eigenlijk niet weet.

De vaststelling dat zowel uw vervolger als de vervolgingsfeiten voor het CGVS geheel afwijken van uw eerdere verklaringen voor DVZ, maakt dat er op dit punt al geen geloof meer gehecht kan worden aan dit luik van uw verzoek om internationale bescherming.

Deze conclusie wordt enkel versterkt door de vaststelling dat er ook in uw verklaringen voor het CGVS verscheidene essentiële tegenstrijdigheden kunnen opgemerkt worden.

Zo klopt de tijdlijn van uw vervolgingsfeiten en daaropvolgend vertrek uit Nigeria niet. U verklaart ergens in april, mei of juni – zie tegenstrijdigheid, infra – te zijn toegetreden tot de militantengroep (NPO, p. 7, 20, 22). In juni 2016, nam u deel aan twee bunkering-operaties (NPO, p. 22) en vertelde vervolgens aan John dat u niet meer wenste deel te nemen – overigens, verwijst u hierbij eerst naar een fysieke ontmoeting ('hij kwam naar mij') om later te verwijzen naar een telefonische ontmoeting ('ik belde hem niet meer') (NPO, p. 23-24, 27-28) – waardoor u een probleem werd voor de groep. In juli 2006, besloot u om naar Cross River State te gaan, omdat de groep u zocht (NPO, p. 24, 30). U verbleef hier anderhalve maand – dus ongeveer tot september 2006 – en verliet vervolgens Nigeria (NPO, p. 26-27, 31). Nochtans, had u eerder verklaard dat u Nigeria verliet in mei 2007 (NPO, p. 21), bijna één jaar later dus. Volledigheidshalve, merkt het CGVS nog op dat u aanvankelijk werd gevraagd naar waar u woonde voor uw vertrek uit Nigeria, waarop u antwoordde 'Warri', dat u nooit op andere plaatsen – zoals dus Cross River State – heeft gewoond (NPO, p. 5, 7).

Daarnaast bevatten uw verklaringen omtrent **uw eerste ontmoeting, de samenkomst, met NDPVF een aantal essentiële tegenstrijdigheden**. Aanvankelijk verklaart u dat tijdens uw initieel gesprek met John, waarin u hem om een lening vroeg en hij antwoordde dat hij u zou helpen, dat u drie dagen later diende terug te komen. Vervolgens heeft hij u meegenomen naar de NDPVF-samenkomst (NPO, p. 7). Later verklaart u echter tegenstrijdig dat u reeds de volgende dag na het gesprek diende terug te komen (NPO, p. 20). Ook over wanneer deze samenkomst juist was, zijn uw verklaringen tegenstrijdig: waar u eerst stelt dat deze ontmoeting (en toetreding) plaatsvond tussen 2005 en 2006, na een vraag om concretisering, antwoordt u juni 2006 (NPO, p. 7), verklaart u vervolgens dan weer dat het april of mei 2006 was (NPO, p. 20, 22). Bovendien, stelt u dat u op deze ontmoeting moest toetreden tot de groep, "omdat ik hun gezichten had gezien. Ik kon hen ontmaskeren/verraden (...) ik had hun gezichten gezien. Mijn leven was in gevaar. Ik kon hen verraden. Ze konden me alleen vrijlaten als ik me aansloot" (NPO, p. 21). Doch, verklaart u later dan weer dat de leden zelfs tijdens de meetings hun gezicht bedekten, dat u hierdoor enkel uw jeugdvriend John kent, dat ze allemaal een bivakmuts droegen waarbij enkel hun ogen zichtbaar waren (NPO, p. 35).

Volledigheidshalve, merkt het CGVS op dat de **inbraak in uw woning in Warri, die u toeschrijft aan NDPVF, opnieuw rust op uw veronderstelling** – net zoals uw arrestatie – waarvoor u geen concrete elementen of aanwijzingen aanbrengt. U verklaart over deze inbraak: "mensen in de buurt dachten dat het een overval was, maar hij wist wel beter. Toen hij daar was, zag hij dat ze het raam gebroken hadden en binnen waren geweest. Ze hadden gezien dat ik er niet was. Mijn vriend zei me dat het niet veilig was." Gevraagd naar aanwijzingen dat het daadwerkelijk de militantengroep was, antwoordt u naar John te hebben gebeld en dat hij u had gezegd dat u met uw keven aan het spelen was en diende terug te komen naar de groep (NPO, p. 24-26, 28). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat John u expliciet heeft

gezegd dat de militantengroep achter deze inbraak zat. Bovendien, verschilt bovenstaand geschetst gesprek niet echt van uw eerder gesprek – voor de inbraak – met John (NPO, p. 27-28). Daarnaast, is het niet ondenkbaar dat uw woning – waar kostbare spullen binnen staan (e.g. airconditioning, koelkast, enz.), het doelwit wordt van een inbraak gedurende een periode dat er niemand meer woont.

Tot slot, blijkt ook uw kennis van de Niger Delta People's Volunteer Force en het Niger Delta conflict ontoereikend. Het CGVS is er zich van bewust dat u slechts kortstondig betrokken was, doch betreft het hier essentiële elementen waarvan u niet op de hoogte blijkt. Daarnaast blijken uw verklaringen ook tegenstrijdig met de objectieve landeninformatie.

Vooreerst, stelt de beschikbare landeninformatie stelt dat NDPVF actief was tussen 2003 en 2005, onder leiding van Asari Dokubo. Zijn groep was in deze periode betrokken bij zware gevechten om de controle over de opbrengsten van de olie-industrie in de Niger Delta regio met een rivaliserende militie onder leiding van Ateke Tom, namelijk het NDV (Niger Delta Vigilante). Dokubo werd in 2005 gearresteerd en in juni 2007 vrijgelaten na twintig maanden in de gevangenis. In de nasleep van zijn arrestatie ontstond de 'Movement for the Emancipation of the Niger Delta' (MEND), die voor een deel gevormd was uit voormalige NDPVF-leden, en verantwoordelijk was voor een groot deel van het geweld in de Niger Delta tussen 2006 en 2009. Dokubo zat echter in de gevangenis tijdens het ontstaan van MEND, en verloor een deel van zijn invloed in de regio door zijn kritiek op de bewering. In 2009 kregen veel ex-militieiders, waaronder Dokubo, van de overheid zeer lucratieve beveiligingsopdrachten (van pijplijnen) in het kader van een amnestieprogramma, bedoeld om het conflict in de Niger Delta onder controle te krijgen. (Zie informatie beschikbaar in de blauwe map van het administratief dossier.)

Het is dan ook opmerkelijk dat u uw betrokkenheid bij de NDPVF, hoe kort deze ook zou geweest zijn, situeert in 2006 (NPO, p. 7, 20, 22, 28-29), weliswaar nadat u eerder ook 2005 noemde (zie supra). Verder stelt u, gevraagd naar andere groepen die bunkerden, dat er slechts één naam was toen u daar was en enkel NDPVF te kennen (NPO, p. 34). Daar u verklaarde in 2007 vertrokken te zijn uit Nigeria (NPO, p. 12), zou verwacht worden dat u minstens de naam NDV zou kunnen noemen, met wie de NDPVF een notoire strijd voerde, en van de MEND, de beweging die sinds 2006 actief was, nadat de NDPVF uiteen viel met de arrestatie van Dokubo in 2005. Er kan niet worden ingezien dat iemand die werkelijk vervolging vreest in verband met een militie die in de periode 2005 – 2006 bunkerde in de Niger Delta, deze drie bewegingen desgevraagd niet spontaan kan noemen, daar ze onlosmakelijk met elkaar verbonden, doch duidelijk verschillend (rivalen, dan wel opvolger) zijn.

Van iemand met een ernstige vrees voor vervolging of ernstige schade, kan verwacht worden dat deze zich informeert over de groep die hij verantwoordelijk acht voor die vrees en over de algemene situatie met betrekking tot de strijd van deze groep (en zijn rivalen) in de periode dat de vrees ontstaan is. Zelfs indien u op het moment van de feiten niet op de hoogte was, zou men verwachten dat u zich informeert alvorens uw land te verlaten, minstens vooraleer internationale bescherming te vragen. Uw beperkte kennis over de NDPVF, NDV en MEND, in combinatie met de timing van de beweende feiten, maakt dat er geen enkel geloof meer kan gehecht worden aan uw bewering ooit gedwongen te zijn geweest tot bunkering in 2005, dan wel 2006, naargelang uw verklaringen. Bijgevolg kan er ook niet ingezien worden waarom u vervolgd zou worden door IPOB, een beweging die volgens u deels uit NDPVF leden zou bestaan en waar u in 2016 over begon te horen (NPO, p. 35), lang nadat u uit Nigeria vertrokken was.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw tegenstrijdige verklaringen zowel tussen DVZ en het CGVS als tussen het CGVS onderling als tussen het CGVS en objectieve landeninformatie, alsook uw ontoereikende kennis omtrent NDPVF en het Niger Delta conflict, maakt dat er geen geloof wordt gehecht aan uw betrokkenheid bij NDPVF, bijgevolg wordt er ook geen geloof gehecht aan een eventuele hiermee verbonden vrees.

Betreffende de door u aangehaalde reden dat u niet kan terugkeren naar Nigeria, omdat u denkt dat u "niet helemaal opnieuw kan beginnen." Gevraagd door de Protection Officer wat u hiermee juist bedoelt, antwoordt u: "Ik wil niet opnieuw beginnen. Als je als man op zoek gaat naar groenere oorden en terugkeert zonder iets opgebouwd te hebben.... Als ik terugga, nadat ik daar twintig jaar niet ben geweest, dan zal ik helemaal opnieuw moeten beginnen. Dat alleen al, zal me een depressie geven. Zelfs als de NDPVF me niet komt opzoeken, zal mijn leven waardeloos zijn. Dat is het. Enerzijds is NDPVF een gevaar, en anderzijds is het mijn eigen mentaal welzijn ('sanity') dat niet oké zal zijn als ik helemaal opnieuw moet beginnen. Ik ging niet naar school. Hoe moet ik opnieuw beginnen? Wat zal mijn leven zijn? Ik wil mijn verleden niet herleven. Ik kijk naar de toekomst" (NPO, p. 31-32). Er dient te worden vastgesteld dat deze aangehaalde redenen een motief van **louter persoonlijke en socio-economische aard** zijn, die als

dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. ”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Verzoeker tracht de voorgaande vaststellingen in een ander licht te plaatsen door te wijzen op het feit dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud van 21 februari 2023 enkel vragen van algemene aard werden gesteld over de gewapende groep en hun splitsing en de oprichting van de IPOB. Verzoeker is van mening dat zijn antwoorden niet gedetailleerd waren, gezien de hem gestelde vragen enkel van algemene aard waren. Daarnaast wijst hij erop dat hij zeer nauwkeurige details heeft verstrekt over de wijze waarop deze gewapende groepering operaties heeft uitgevoerd, dat hij ook de namen kon geven van de leiders, dat hij zelfs over de splitsing en de oprichting van IPOB verklaringen aflegde en dat de informatie over dit laatste spontaan van hemzelf kwam en niet op vraag van de ambtenaar tijdens zijn persoonlijk onderhoud, dat hij ook de naam van de leider van IPOB kon geven alsook informatie over de aard van deze groepering. Verzoeker gaat ervan uit dat zijn kennis van deze groepering ertoe leidt dat niet anders kan worden vastgesteld dan dat hij er lid van was.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat de ongeloofwaardigheid van zijn betrokkenheid bij NDPVF - Niger Delta People's Volunteer Force - alsook zijn vluchtrelaas gesteund is op de vele tegenstrijdigheden in zijn verklaringen – zowel tussen de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onderling – en anderzijds op zijn gebrekkige kennis van de groep en het bredere Niger Delta conflict, dat op zeer uitgebreide wijze uiteengezet wordt in de bestreden beslissing. Het louter aanhalen van de zaken die hij weet en het argument dat hem slechts algemene vragen werden gesteld, doet geen afbreuk aan zijn onwetendheid en talrijke tegenstrijdige verklaringen omtrent de voormelde elementen.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn lidmaatschap van de NDPVF niet ter discussie kan worden gesteld, gaat hij opnieuw voorbij aan voormelde pertinente vaststellingen, waaruit afdoende blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde lidmaatschap, dat hij niet op afdoende wijze weet te verklaren of te weerleggen noch aan het gehele vluchtrelaas. Bijgevolg kan verzoeker evenmin worden gevolgd in zijn stelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de kwestie van deserteurs uit gewapende groeperingen en de mogelijkheden om doeltreffende bescherming te krijgen van nationale autoriteiten niet serieus heeft onderzocht.

De verwijzing naar algemene informatie, zoals het OSAR-rapport van 19 juli 2019 over de situatie van IPOB-leden in Nigeria en de houding van de autoriteiten ten opzichte van hen in geval van terugkeer, alsook over corruptie aanwezig op alle bestuursniveaus en bij de politie zoals blijkt uit bijgevoegde persartikels en een rapport van Amnesty International volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in deelstaat Delta geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verweerder geen actuele informatie verzameld heeft omtrent de veiligheidssituatie in zijn geboortestreek moet de Raad vaststellen dat verzoeker hiermee voorbijgaat aan de beoordeling van de veiligheidssituatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing waarbij wordt gewezen op de geraadpleegde landeninformatie. Verzoeker laat na in concreto aan te duiden welke verkeerde conclusies verweerder *in casu* zou hanteren of in welke mate de gemaakte analyse niet correct of actueel zou zijn met betrekking tot onderhavige zaak.

Waar verzoeker een fragment citeert uit het reisadvies van de 'Federale overheidsdienst' om de stelling van verweerder inzake de veiligheidssituatie in Delta state te weerleggen, wijst de Raad erop dat dergelijke informatie een ander doel heeft dan de landeninformatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn weigeringsmotieven steunt. Zo is het reisadvies van de Federale overheidsdienst gericht tot toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, en wordt de veiligheidssituatie van Delta state geanalyseerd vanuit de optiek van een reisbestemming. De algemene landeninformatie daarentegen waarnaar verweerder in zijn bestreden beslissing verwijst, onderzoekt of de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Nigeria dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Nigeria, of in voorkomende geval, naar Delta state door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers betoog is bijgevolg niet dienstig.

Nu voor de deelstaat Delta geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, moet opgemerkt worden dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
------------	---

R. VAN DAMME,	griffier.
---------------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF